

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Силистра, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора В. Василева

Членове: Ана Аврамова
Натали Яс. Жекова

при участието на секретаря Антоанета Н. Ценкова

в присъствието на прокурора С. Г. Т.

като разгледа докладваното от Ана Аврамова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233400600294 по описа за 2023 година

и вземайки предвид данните по делото,

прие за установено следното:

Въззивното производство е второ по ред.

Провежда се след отменително Решение №89/21.12.2022г. на ОС-Силистра по ВНОХД №239/2022г., с което е отменена присъда №260001/2022г. постановена от РС-Тутракан по НОХД №168/2020г., а делото върнато за ново разглеждане на първоинстанционният съд поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Първоинстанционното производство по НОХД №168/2020г. е също второ по ред, проведено след това по НОХД №183/2014г., което не е приключило с присъда.

Предмет настоящото на въззивното производство е Присъда № 6/2023г. постановена от РС-Тутракан по НОХД №1/2023г., при трето първоинстанционно производство, с която М. Д. Р.:

-е призната за виновна в извършване на престъпление по чл. 212, ал. 3 във вр. ал. 1 от НК, за това, че чрез използване на документи с невярно

съдържание: фактура № 529/01.03.2009 - издадена от „Офис експерт“ ООД; фактура № 324/24.07.2009 - издадена от „Амон“ ЕООД, и фактура № 110/16.03.2009 г. - издадена от „Крис“ ЕООД, представени на 28.09.2009 г. пред Министерството на труда и социалната политика, Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ - Изпълнителна агенция по Програма ФАР, ведно с финален доклад по Проект № BG2006/018-343.10.01 - 2.02 - „Стилът в бизнеса - нова визия за успех“, одобрен на 26.11.2009 г. от заблудената във верността на документите З. Д. Р., е получила на 07.01.2010 г. в гр. Тутракан, област Силистра, без правно основание чуждо движимо имущество с намерение да го присвои - паричната сума в размер на 8859,03 лева /4529,54 евро/, предоставена от фондове на Европейския съюз на българската държава, като и е наложено наказание *лишаване от свобода за срок от три години*, изтърпяването на което е отложено за срок от три години; наказание *конфискация на 1/27 ид.ч.* от самостоятелен обект с идентификатор № 73496.501.1911.3.8, намиращ се в сграда с ид. №73496.501.1911.3, по кадастралната карта на гр. Тутракан, представляващ апартамент, с площ 62 кв. м., с административен адрес: гр. Тутракан, ул. „Беласица“ № 7, бл. „Венера“, вх. „А“, ет. 3, ап. 8, при съседни имоти с идентификатори № 73496.501.1911.3.11, № 73496.501.1911.3.5, № 73496.501.1911.3.7, № 73496.501.1911.3.9.; наказание *лишаване от право да заема държавни и обществени длъжности*, чиито трудови функции включват разпореждане със средства от държавния или общинския бюджет или средства на Европейския съюз за срок от три години; наказание *лишаване от право да упражнява професия или дейност*, свързани с усвояване на средства от държавния или общинския бюджет или средства на Европейския съюз за срок от три години;

-е призната за невинна и оправдана по обвинението по чл. 212, ал. 1 от НК, за това, че чрез използване на документи с невярно съдържание: фактура № 529/01.03.2009 - издадена от „Офис експерт“ ООД; фактура № 324/24.07.2009 - издадена от „Амон“ ЕООД, и фактура № 110/16.03.2009 г. - издадена от „Крис“ ЕООД, представени на 28.09.2009 г. пред Министерството на труда и социалната политика, Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ - Изпълнителна агенция по Програма ФАР, ведно с финален доклад по Проект № BG2006/018-343.10.01 - 2.02 - „Стилът в бизнеса - нова визия за успех“, одобрен на 26.11.2009 г. от заблудената във верността на документите Зорница Димитрова Русинова, е получила на 07.01.2010 г. в гр. Тутракан, област Силистра без правно

основание чуждо движимо имущество с намерени да го присвои - паричната сума в размер на 2953,02 лева /1509,85 евро/, представляваща национално съфинансиране от българската държава;

-е призната за невинна и оправдана по обвинението по по чл. 209, ал. 1 от НК, за това, че чрез неистински документи - 11 броя месечни отчети, съставени от Д. Д. Р. и Д. И.Р. за проведени от тях лекции в периода 04.03.2009-28.05.2009, които е представила на 28.09.2009 г. пред Министерството на труда и социалната политика, Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ - Изпълнителна агенция по Програма ФАР, ведно с финален доклад по Проект № BG2006/018-343.10.01 - 2.02 - „Стилът в бизнеса - нова визия за успех“, с цел да набави имотна облага за друго - Д. Р. и Д. Р., е възбудила на 26.11.2009 г. у З. Д. Р. заблуждение, че лекциите действително са проведени от Д. Р. и Д. Р., и с това на 07.01.2010 г. е причинила на Министерството на труда и социалната политика имотна вреда в размер на 6 500,66 лева /3323,74 евро/, от които 4875,50 лева /2067,46 евро/ са от фондове на Европейския съюз, предоставени на българската държава по програма ФАР, а 1625,16 лева /689,15 евро/ са национално съфинансиране от българската държава.

Против така постановената присъда, в осъдителната ѝ част, е подадена въззивна жалба от подсъдимата, в която е заявено становище за нейната неправилност, незаконосъобразност, необоснованост и за допуснати процесуални нарушения, прави се възражение на изтекла давност на наказателното преследване и на наложеното наказание. Формулирано е искане за отмяна на присъдата.

Постъпил е бланкетен протест от СРП-ТО Тутракан с искане за потвърждаване на присъдата в осъдителната ѝ част и за отмяната ѝ в оправдателната част, и признаването на подсъдимата за виновна по всички обвинения. С представените писмени доводи, изрично изискани от съда, протестиращият прокурор изразява съгласие с приетите фактически изводи и настоява за постановяване на осъждане по обвиненията по чл.212 ал.1 НК и по чл.209 НК, като правни доводи противостоящи на приетите от първоинстанционният съд правни изводи не са представени на настоящата инстанция.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа. В защитната си реч

защитникът на подсъдимата излага подробна аргументация за неправилно приложение на закона и за допуснати процесуални нарушения. Счита, че представените фактури не са годно средство за престъплението по чл.212НК, не могат да послужат като основание за разпореждане с имуществото, а средствата са получени от „Диона“ЕООД като контрагент по договора, включени в касовата наличност. Сочат се нарушения при разпит на вещото лице, при оценка на доказателствата, за проявен субективизъм в мотивите, за несъобразено постановление за прекратяване на НП по отношение съставянето на фактура като документ с невярно съдържание. Моли се подсъдимата да бъде оправдана по всички обвинения.

В правото си защита подс.Р. поддържа доводите на защитника, като счита, че мястото на плащане не е гр.Тутракан, а гр.Силистра, допуснати са процесуални нарушения, присъдата не е съобразена с материалния закон, а наказанието е несправедливо. Моли да бъде оправдана по обвинението по чл.212 ал.3 НК.

Прокурорът намира присъдата за правилна и законосъобразна, не поддържа въззивният протест, а жалбата счита за неоснователна. Обосновава становище за липса на сочените от ответната страна допуснати процесуални нарушения, за правилно изяснен механизъм на престъплението и за правилно приложение на материалният закон, обоснован с позоваването на Постановление на ПВС и решения на ВКС, а прилагането на принципа *reformatio in re ius* не представлява предубеждение на съда.

В последната си дума подс.Р. моли да бъде оправдана.

Силистренски окръжен съд, наказателно отделение, след като извърши цялостна проверка относно правилността на постановената първоинстанционна присъда, съобразно правомощията си по чл.314 ал.1 НПК, констатира следното:

Жалбата и протестът са неоснователни.

Установената от първоинстанционният съд фактическа обстановка е най-общо е следната:

В периода 31.03.2008-27.03.2015 г. подс.Р. е била единствен управител и едноличен собственик на капитала на „Диона“ ЕООД с ЕИК 118579374.

На 28.11.2008 г. между правителството на Република България,

представлявано от Министерството на труда и социалната политика, и „Диона“ ЕООД се сключва Договор за безвъзмездна финансова помощ BG2006/018-343.10.01.-2.02 за изпълнение на проект „Стилът в бизнеса - нова визия за успех“. Съгласно чл. 6 от договора, неразделна негова част от него са приложенията му. От Приложение I става ясно, че целите на проекта най-общо се състоят в обучението на 52 лица, разделени в 5 групи от по 10-12 човека, за придобиване на квалификация по част от професията „Сътрудник в малък и среден бизнес“. Общата максимална сума на договорените разходи е 40507,20 евро. Безвъзмездното финансиране, според чл. 3 от договора, е в размер на 30368,25 евро, възлизащо на 74,97% от договорените разходи. Останалите разходи в размер на 10138,95 евро, които представляват 25,03% от общо предвидените разходи, са личен принос на „Диона“ ЕООД - т.е. за сметка на дружеството. От договореното безвъзмездно финансиране (30368,25 евро) 75%, или това са 22776,19 евро, са с произход финансови средства по програма ФАР на Европейския съюз, а 7592,06 евро, или 25%, са национално съфинансиране от българската държава - според чл. 3 от договора.

Договорът предвиждал отпускането на 60% от сумата 30368,25 евро, представляваща частта на безвъзмездното финансиране по проекта, под формата на авансово плащане, а именно 18220,95. След изпълнение на проекта, условието да се отпусне финалното плащане от договореното безвъзмездно финансиране, е изготвяне на искане от „Диона“ ЕООД, подкрепено с финален доклад, като финалното плащане се извършва въз основа на действително извършените разходи и след представяне на първични разходооправдателни документи (чл. 4.2 от договора) за материалите и услугите, които са били купени във връзка с изпълнение на проекта. В общите условия на договора (чл. 16.3. от ОУ) се съдържат редица разпоредби, чието спазване има за цел да гарантира, че документално обосноваването на разходи са действително извършени, като: изисквания за представяне на доказателства за участия в семинари; за получаване на стоки, напр. приемо-предавателни протоколи; за извършени покупки, като напр. фактури и квитанции; за извършени плащания - като банкови извлечения, платежни нареждания; данни за човешките ресурси - таблици за отработените дни и др.

В заключителният етап е възможно някои от разходите да не бъдат признати за допустими, ако изобщо не са били предвидени в договора, или, макар да са предвидени, може да не бъдат признати за извършени, ако не са документално обосновани. В зависимост от общия размер на окончателно одобрените разходи се прилага спрямо тях установеното по-горе процентно съотношение на безвъзмездната финансова помощ (74,97%) и от получената сума се приспада направеното авансово плащане. Разликата, ако е положителна, се изплаща на бенефициента под формата на финално плащане, а ако е отрицателна - хипотеза, при която авансово отпуснатата сума е по-голяма от 74,97% от окончателно одобрените разходи, бенефициерът дължи връщане на разликата.

Неодобряването на някаква част от разходите, които са включени във финалния доклад, е само една от санкциите за неточното изпълнение на договора. Друга потенциална санкция е предвидената в чл. 12.2., б. „ж“ от ОУ възможност за прекратяване на договора от страна на договарящия орган, в случай че бенефициерът декларира неверни или непълни данни с цел да получи безвъзмездната помощ, предмет на договора, или представи доклади, които не отразяват действителното положение.

Приложение I към ДБФП съдържа описание на обучителната дейност по проекта. В него изрично е предвидено ангажирането на двама преподаватели по теория и практика на професията.

Предвидено е провеждането на 3 еднодневни обучително-консултативни семинара по 60 участника на теми: „Стимулиране и подпомагане на търговските връзки на производители в района на потенциални партньори“, „Схеми за финансиране на малък и среден бизнес“ и „Добри предприемачески практики“. Освен тях, проектът предвиждал провеждането на церемония по „Официална защита на номинираните бизнес-планове и връчване на удостоверенията за професионално обучение на 52 безработни лица“, както и „Заклучителен семинар по проекта“.

Приложение III 3-9 „Остойностени приложения към бюджета“ съдържа бюджетната рамка за следните предвидени разходи по проекта:

- Учебник „Основи на счетоводството“ 52 бр. по 17 евро, общо 884 евро;

- Учебник „Икономика на фирмата“ 52 бр. по 17 евро, общо 884 евро;
- Учебник „Фирмено право“ 52 бр. по 21 евро, общо 1092 евро;
- Учебник „Предприемачество и мениджмънт“ 52 бр. по 26 евро, общо 1352 евро;
- Учебник „Делова кореспонденция“ 52 бр. по 20 евро, общо 1040 евро;
- 750 учебни часа лекции, проведени от лектори за обучение по професия „Сътрудник в малък и среден бизнес“ по 7 евро на час, общо 5250 евро;
- Командировъчни разходи (дневни, нощувки и пътни) 3800 евро;
- Разходи за конференции/семинари 5 броя по 630 евро, общо 3150 евро;
- Други външни услуги, в т.ч. за отопление 3 месеца по 600 евро, общо 1800 евро.

Сумите са без ДДС. В изпълнение на договора, от страна на договарящия орган е извършено авансово плащане на сумата 18220,95 евро по сметка на „Диона“ ЕООД в „Юробанк И Еф Джи България“ АД. Сумата е преведена на 19.03.2009г. с две трансакции: едната, за 13665,71 евро, другата за 4555,24 евро. Сметката, по която е преведена, е с IBAN BG.....е открита по искане на подсъдимата от 27.11.2008 г. в гр. Тутракан, където банката е имала т.нар. „Финансов център“.

Подсъдимата, като управител на „Диона“ ЕООД и ръководител на проекта - съгласно граждански договори № 1/01.12.2008 и № 2/01.01.2009 и Приложение VIII пристъпила към изпълнение на задълженията си по договора, организирайки обучението на безработните лица, подбрани от Бюрото по труда.

Тя сключила от името на „Диона“ ЕООД граждански договор № 3/04.02.2009 г. със свидетеля Д.И. Р. - неин баща, с който същият се ангажира да е лектор по проекта за периода 04.02.2009-12.03.2009, за преподавателска дейност в обем 150 учебни часа. Същото е с Граждански договор № 5/16.03.2009, за периода 16.03.2009-17.04.2009 и Граждански договор №

8/12.05.2009 за периода 13.05.2009-28.05.2009, но само за 78 уч.часа. Другият лектор е свидетелката Д. Д. Р. - майка на подсъдимата. Договорите с нея са: Граждански договор № 4/04.02.2009 за периода 04.02.2009-12.03.2009 г., за 150 уч.часа; Граждански договор № 6/16.03.2009 за периода 16.03.2009-17.04.2009 г., за 150 уч.часа; и Граждански договор № 7/21.04.2009 за периода 21.04.2009-12.05.2009, за 72 уч.часа. Безработните лица биват организирани в пет групи.

Първа група се състои от 12 души: А. Х. С., А. Д. А. (А.), Д.Й. Н., И. Х. И., К. Г. А., Л. К. Н., М. М. С. - М., Н. С. Х.; Н. Ц. К., Б. Х. Б., Л. К.Р.и С.Л.Р.. Според програмата за тяхното обучение, същото се провежда в периода 04.02.2009–12.03.2009 г., сутрин от 8,00 часа до 12,00 часа. Предвиденият за Първа група преподавател е свид. Д.Р. ..

Втората група се състои от 10 души: А. А. А., Б. Й. Г., Г.И.Д., Г. С. С., Д. А. П., Д. Д. Т., И. Т. Ц., Н. Д. С., С. Х. А. и Р. Х. Т.. Според програмата за тяхното обучение, същото се провежда в периода 04.02.2009-12.03.2009 г., следобед от 13,00 часа до 17,00 часа. Предвиденият за Втора група преподавател е свид. Димитринка Р..

Трета група се състои от 10 души: Б.Л.А., Г. Ю. С., М.Ш. Д., Н. Р. М., Н. А. Х., Р.Я. Р., С. А.С., Т. Р. И., Т. С. А. и Ф. Ю. А.. Според програмата за тяхното обучение, същото се провежда в периода 16.03.2009-17.04.2009 г., сутрин от 8,00 часа до 12,00 часа. Предвиденият за Трета група преподавател е свид. Д. Р. .

Четвърта група се състои от 10 души: А. С. Ц.; Г. А. А.; Г. Ф. А.; Л. А. Р.; Л. И. Н.; М. Д. М.; Р. М. М.; С. Б.Б.(М.); Н.Р.Р. и Н. Е.К.. Според програмата за тяхното обучение, същото се провежда в периода 16.03.2009-17.04.2009 г., следобед от 13,00 часа до 17,00 часа. Предвиденият за Четвърта група преподавател е свид. Д. Р..

Петата група се състои от 10 души: В. С.С.; Е.Н.Ф.; И.С. Ю.; К. П. С.; М. И. П.; М.Б. Б.; Н. Ф. А.; П. Д. К.; Р. М. А. и С. М. М.. В документацията за обучението на тази група, намираща се в син класьор, папка № 10, липсва програма, в т.ч. от колко до колко часа през деня се провеждат занятията, но има присъствени списъци, от които е видно, че обучението се е провело в периода 21.04.2009-28.05.2009 г. Предвидени са двамата лектори по проекта да обучават Пета група, като Д. Р. взема първата половина от 21.04.2009 до

12.05.2009 г., а Д. Р. втората - от 13.05.2009 до 28.05.2023 г. .

Обученията не са извършени от двамата лектори. В дните, определени за преподаване от свидетеля Д. Р., които са всички предвидени за Първа и Трета група и от 13.05.2009 до 28.05.2009 за Пета група, вместо него, преподава само и единствено подсъдимата М. Р., мъж не е преподавал. В дните, определени за преподаване от свидетелката Димитринка Р., които са всички предвидени за Втора и Четвърта група и от 21.04.2009 до 12.05.2009 за Пета група, вместо нея, преподава подсъдимата, както следва: на Втора група изцяло, на Четвърта група частично - подсъдимата М. Р. преподава 14 от общо 25 учебни дни, а майка и 11 от 25 уч.дни; на Пета група - отново частично, но основно подсъдимата е преподавала, а свидетелката Дим.Р. - пренебрежимо малко на брой дни, при това неясно кои, защото обучението на Пета група е провеждано от сутринта до обяд, а точно в периода 21.04.009-12.05.2009 г. - свид. Д.Р. е била ангажирана сутрините в СОУ „Христо Ботев“-Тутракан, където е преподавала като учител. Установеното заместване на подс.Р. от майка й, в някои от дните, съдът убедително е приел, че то не е свързано с преподаване, а само с присъствие.

Свидетелите Д. и Д. Р. съставят две групи документи с невярното съдържание, че те са преподавали според плановете за обучение. Едната група документи са присъствените списъци, в които обучаваните лица поставят подписите си, и тези списъци, които се съставят на седмична база, се подписват от преподавателя и ръководителя на проекта. Всички присъствени списъци са подписани за преподавател, съответно или от свид. Д. Р., или от свид. Д. Р., и нито един не е подписан от подсъдимата М. Р. за преподавател, а само в качеството и на ръководител на проекта. Втората група документи с невярно съдържание са месечните отчети, посочени в обвинението по чл. 209, ал. 1 от НК: Месечен отчет №1/13.03.2009г за периода 04.02.2009-28.02.2009 г.; Месечен отчет №2/10.04.2009г за периода 04.03.2009-12.03.2009 г.; Месечен отчет №3/13.04.2009г за периода 16.03.2009-31.03.2009 г.; Месечен отчет №4/15.05.2009г за периода 01.04.2009-17.04.2009 г.; Месечен отчет №5/15.06.2009г за периода 13.05.2009-28.05.2009 г., изготвени от Димо Иванов Рашев и носещи неговия подпис; Месечен отчет №1/13.03.2009г за периода 04.02.2009-28.02.2009 г.; Месечен отчет №2/10.04.2009г за периода 04.03.2009-12.03.2009 г.; Месечен отчет №3/13.04.2009г за периода

16.03.2009- 31.03.2009 г.; Месечен отчет №4/ 15.05.2009 г за периода 01.04.2009-17.04.2009г.; Месечен отчет № 5/ 15.05.2009г за периода 21.04.2009- 30.04.2009 г.; Месечен отчет №6/15.06.2009г за периода 07.05.2009-12.05.2009 г., изготвени от Д. Д.Р. и носещи нейния подпис. В месечните отчети се съдържат неверни волеизявление на тези лица че през съответните периоди са преподавали лекции.

На двамата свидетели Д. и Д. Р. са изплатени възнаграждения по договорите, с които са ангажирани да изпълняват дейността лектори, както и съпътстващи командировъчни разходи за дневни, пътни и квартирни. Плащанията са в брой и са документирани надлежно с разходни касови ордери, според заключенията на коментираните от съда експертизи.

На обучаваните 52 лица не са предоставени оригинални учебници на издателство „Мартилен“, по един учебник от всеки от : „Основи на счетоводството“, „Икономика на фирмата“, „Фирмено право“, „Предприемачество и мениджмънт“ и „Делова кореспонденция“. На обучаваните не са раздадени и копия на тези учебници, нито копия на „извадки“ от тези учебници, а някои от тях получават разработени теми. Въпреки това, всички обучавани лица се подписват в списъци за получените материали, в т.ч. че са получили по 1 брой от всеки от учебниците, като на свидетелите не е дадена възможност да разберат какво точно подписват, а самото подписване е ставало бързо „ по бързата процедура“.

Подс.Р. и св.Н.М., който към периода 28.01.2009-01.03.2009 г. е управител на „Офис експерт“ ООД - магазин Русе, или „Офис 1 “, съставят „Оферта на изпълнителя“ и „Договор за доставка на учебници“. Нито свидетелят Н. М., нито който и да е от подчинението му в магазина не е изпълнил доставката на въпросните учебници, не само защото в магазина не се продава литература - той е само за канцеларски материали, но и защото никой не е отправил запитване до издателството, дали разполагат с наличности от въпросните учебници, а издателство „Мартилен“ разполагало с такива. В магазина, управляван от свид. М., не се извършва копиране на процесните учебници, нито лист, респективно не са предавани копия на тези учебници, подвързани индивидуално, нито са предавани копия на „извадки“ от същите. Свидателят М. и подсъдимата Р., обаче съставят Приемо-предавателен протокол № 1 от 03.02.2009 г., в който удостоверяват, че са

предадени от „Офис експерт“ ООД и получени от „Диона“ ЕООД 5-те учебника по 52 броя всеки със съответна единична цена и сума. Свидетелката Магдалена Белчева по указание на свид. Маринов и с предоставени данни от подсъдимата Р. съставя Фактура № 529/01.03.2009 с издател „Офис експерт“ ООД и получател „Диона“ ЕООД, подписана за получател от подсъдимата. Единичните цени във фактурата са следните:

- На учебника „Основи на счетоводството“ 33,249 лева, при положение че коричната цена, и според каталога на издателството 2009/2010, е 9 лева;
- На учебника „Икономика на фирмата“ 33,249 лева, при положение че коричната цена е 6 лева, а според каталога 2008-2009 е 7 лева;
- Учебник „Фирмено право“ 41,0725 лева, при положение че коричната цена, и според каталозите 2008-2009 и 2009-2010, е 9 лева;
- Учебник „Предприемачество и мениджмънт“ 50,852 лева, при положение че коричната цена е 8 лева, а според каталога 2009/2010 е 9 лева;
- Учебник „Делова кореспонденция“ 39,1164 лева, при положение че коричната цена, и според каталога 2009/2010, е 8 лева.

Общата стойност на фактурата е 10272,02 лева без ДДС. За дата на данъчното събитие е посочена 01.03.2023 г., а във фактурата, освен заглавията на 5-те учебника като основание за издаването и, е отбелязано, че се отнасят за „Разходи по проект BG 2006/018-343.10.01-2.02“. Фактурата е платена по банков път на 27.03.2009 г. и е включена в дневника за покупки на „Диона“ ЕООД и за продажби на „Офис експерт“ ООД.

Доставка на необходимият брой учебници не е извършена, не е извършвано е ксерокопиране на посочените по-горе учебници, в по 52 броя всеки. Фактурата е включена във финалния финансов доклад за пълния размер на разходваната сума за доставка на учебниците.

На 28.01.2009 г. фирма „Амон“ ЕООД, с предмет на дейност свързан със земеделско производство изготвя оферта, подписна от свидетеля Р.В. - управител към онзи момент на дружеството, за организиране на 5 броя конференции и семинари с единична цена 1232,17 лева, общо 6160,86 лева. На 30.01.2009, на база офертата, е подписан договор между „Диона“ ЕООД и „Амон“ ЕООД със същия предмет. Съставени са 5 приемо-предавателни

протокола за организирани семинари на следните дати: 28.05.2009 г., 29.05.2009 г., 30.05.2009 г., 14.07.2009 и 20.07.2009 г., подписани от свид. Василев и подсъдимата Р.. Издадена е от „Амон“ ЕООД Фактура № 324/24.07.2009 г. с получател „Диона“ ЕООД за организирани 5 броя конференции и семинари по проект BG 2006/018-343.10.1- 2.02, с единична цена 1232,17 лева и обща сума 6160,86 лева без ДДС. Фактурата е платена по банков път на 24.07.2009 г. и надлежно осчетоводена при двете фирми.

Въпреки отразеното в първичния счетоводен документ и приемо-предавателните протоколи, в действителност се провежда само едно събитие, а именно „Официална защита на номинираните бизнес планове и връчване на удостоверения за професионално обучение на 52 безработни лица“. Същото се провежда в сутерена на читалището в гр. Главиница, известно сред обучаваните лица като „Дискотеката“ или „Мазата“, на 3-ти юли 2009 г., макар в приложената покана до обществеността да е посочена дата 25.06.2009 г. и нито един от 5-те приемо-предавателни протокола да не е за някоя от двете дати. На въпросното събитие присъстват по-голямата част обучавани лица от 5-те групи по процесния проект, също така обучавани лица от курса по готварство, който е проведен успоредно с бизнес-курса, както и външни гости - представители на бизнеса и обществеността в гр. Главиница. Мероприятието започнало с представянето на три най-успешни бизнес-плана от техните съставители - обучавани по проекта. Презентират се на екран снимки от бизнес плановете. След това подсъдимата М. Р. извиква по микрофона един по един всеки обучаван и му връчва удостоверението за завършения курс. По масите е имало храни и напитки. В края на мероприятиято подсъдимата подканила множеството да попълнят имената си в списъци. Създава се суматоха, всеки искал да си тръгне бързо, никой не прочел в какъв списък попълва името си. Попълнени са присъствени списъци за петте семинара/мероприятия, а не само за конкретното по връчване на удостоверенията. На някои от представителите на бизнеса и обществеността са им попълнени имената от трети лица, без изобщо да са присъствали на въпросното дипломиране, а други са попълнили имената си в петте списъка, понеже подсъдимата Р. на едни е казала, че списъците представляват само покана за събитията, а на други - че е присъствен списък за едно събитие, въпросното, но по проекта се изисквало списъкът да е в няколко оригинални екземпляра.

Кетърингът на това събитие е бил осъществен от св.К., а фирма Амон“ ЕООД с 4-5 души персонал, и без назначени готвачи и сервитьори, без техника и уреди за приготвяне на храна, не разполагала и с възможности за организиране на кетъринг. Връзка между св.Кръстев и „Амон“ ЕООД не е имало. Договорът между „Диона“ ЕООД и „Амон“ ЕООД е бил фиктивен, следователно и съставената фактура е с невярно съдържание.

Фактурата е включена във финалния финансов доклад за пълния размер на разходваната сума за организирането на семинарите, платена е и е включена в дневниците за покупки на „Диона“ ЕООД и за продажби на доставчика. Въпреки че 4 от 5-те семинара не са проведени, , към документацията на всичките пет семинара са приложени присъствени списъци с имената на участниците в тях.

Стаите за обучение по проекта са били две и се отоплявали на ток, климатик и калорифер. В стаите нямало печка на дърва. Въпреки това, подсъдимата, като управител на „Диона“ ЕООД, сключва с „Крис“ ЕООД договор за доставка на 60 куб.м. дърва за отопление, като същият е датиран към 30.01.2009 г. Управител на дружеството доставчик е М.Ц., която действала чрез своя син свидетелят М. К., като неин пълномощник. Подсъдимата и М. К. се познавали отпреди, по повод счетоводни услуги, които тя е извършвала за негови фирми. С подписването на договора двамата подписват два приемо-предавателни протокола, датирани към 01.02.2009 г. и 13.03.2009 г. с невярното съдържание, че са предадени по 30 куб. метра дърва за отопление. На 16.03.2009 г. „Крис“ ЕООД издава Фактура № 110 с получател „Диона“ ЕООД и предмет „Дърва за отопление - нарязани и нацепени, Разходи по проект BG 2006/018-343.10.01 - 2.02”, количество 60 куб.м. по 46 лева, обща сума 2760 лева без ДДС. Фактурата е платена по банков път на 27.03.2009 г. Доставка на дърва не се извършва, защото още на следващия ден след плащането подсъдимата се обадила на свидетеля да си иска парите обратно. Фактурата не е анулирана, не е издадено кредитно известие към нея. Вместо това е надлежно осчетоводена при двете фирми. М.К.изтеглил парите от сметката на „Крис“ ООД и ги върнал лично на подсъдимата в брой- сумата без ДДС е 2760 лева.

Превозен билет не е бил издаден.

Към Финалния финансов доклад са приложени офертата на

изпълнителя „Крис“ ЕООД, договора между „Крис“ ЕООД и „Диона“ ЕООД, приемо-предавателния протокол № 1/01.02.2009 г. между двете дружества за 30 куб.м. и друг с № 2/13.03.2009 г. за още 30 куб.м., Фактура № 110/16.03.2009 г. на обща стойност с ДДС 3312 лева; Преводно нареждане и отчет по сметка за плащане на 3312 лева от сметка на „Диона“ ЕООД по сметка на „Крис“ ЕООД.

Посочените по-горе фактури- № 529/01.03.2009 - издадена от „Офис експерт“ ООД; фактура № 324/24.07.2009 - издадена от „Амон“ ЕООД, фактура № 110/16.03.2009 г. издадена от „Крис“ ЕООД и 11-те броя месечни отчети за лекторския труд в периода 04.03.2009-28.05.2009, са явяват изцяло с невярно съдържание, които подсъдимата приложила към финалния си отчет по проекта и отправила искане за одобряването му, като на 28.09.2009г. депозирала документите и искането в Регионалния офис на Министерството на труда и социалната политика в гр. Силистра. Целта на подсъдимата е била да въведе в заблуждение отговорните лица, натоварени с проверката на документите, че са купени съответния брой учебници и дърва за огрев, че са проведени всичките 5 семинара и че двамата лектори са преподавали, като по този начин разходите за тях бъдат признати и респективно одобрени за безвъзмездно финансиране в процентното съотношение според ДБФП - 74,97%.

Проверката се извършвала по методика, която разглежда документацията във финалния доклад откъм технически, финансови, счетоводни и други изисквания, като всеки проверяващ изготвял становище, чек лист, мнение и пр. за резултатите и констатациите при своята проверка. Проверките не констатирали документална необоснованост на разходите, за които са представени инкриминираните 3 броя фактури и 11 месечни отчета за лекторския труд. Решението за одобряване на проекта и разходите по него взела свидетелката З. Р. - тогава Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ и ръководител на програмата. Решението за одобряване е от 26.11.2009 г. и е съпроводено с уведомление до подсъдимата, от което става ясно (чрез събиране на сумата 36793,50 евро и 192,98 евро), че бенефициерът по ДБФП „Диона“ ЕООД е представило с финалния доклад за одобрение разходи на обща стойност 36986,48 евро, а не за максималната сума по проекта в размер на 40507,20

евро. От 36986,48 евро не са признати разходи за общата сума 192,98 евро, сред които не са тези свързани с инкриминираните документи: фактура № 529/01.03.2009; фактура № 324/24.07.2009; фактура № 110/16.03.2009 г. и 11-те броя месечни отчети за лекторския труд. Признатите разходи са за 36793,50 евро и в тях участват разходите по 3-те броя фактури, възнагражденията на лектори и техните командировъчни. Безвъзмездната финансова помощ (БФП), която е 74,97% от одобрените разходи в размер на 36793,50 евро, свид. З.Р. изчислява на 27584,09 евро. След приспадане на авансово платената БФП в размер на 18220,95 евро, за изплащане към „Диона“ ЕООД свидетелката З. Р. одобрява сумата 9363,14 евро.

Същата е преведена по сметката на „Диона“ ЕООД в „Юробанк И Еф Джи България“ АД, по която е получила авансовото плащане. Трансакциите отново са две -едната за 7022,35 евро; другата, за 2340,79 евро.

На 11.01.2010 г. подсъдимата изтеглила на каса 1200 евро и разпоредила прехвърляне на 15730,78 лева от сметката на „Диона“ ЕООД с IBAN BG61BPBI71151455511901 към своя сметка с титуляр „СК Капитал - М. Иванова“ ЕТ с IBAN BG40BPBI71151055302501.

Изводите досежно правнорелевантната фактическа обстановка, са направени след обстоен, задълбочен и изключително подробен преглед и професионална интерпретация на събраните по делото годни писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, заключенията на множеството изслушани и приобщени експертни заключения. Същите са логическо следствие от детайлна и обективна, съобразена с изискванията на процесуалния закон оценка на доказателствената маса, като СОС споделя изцяло аргументацията на ТРС при реализирания доказателствен анализ.

Тук е мястото да се отговори на възраженията на защитата за допуснати нарушения при оценката на доказателствата.

Не се приема за основателно възражението, че е налице упълномощаване от страна на сключилите гражданските договори лица като лектори. Няма спор, че изборът на лектори принадлежал на фирма „Диона“, но тези договори са с оглед на личността, тоест лекторите е следвало да имат необходимата квалификация и подготовка за извършване на тази дейност, а те не са я извършвали, поради което изводът, че съставените във връзка с тази дейност документи са с невярно съдържание е правилен. По отношение на

„създадената суматоха“ при подписване на списъците, съдът изключително подробно е анализирал, цитирал, групирал показанията на множеството разпитани свидетели, и извел логически правилни фактически изводи, че тези лица не са знаели какви точно списъци са подписвали. По отношение липсата на доставка на дървата за огрев е направен пълен анализ на всички доказателства касателно това обстоятелство, съобразено е че все пак е имало някакво дърва, но те били по-скоро от типа строителни или отпадъчни материали, и обосновано е прието чрез съпоставката на противоречията с останалите доказателства, че такива не са доставяни и не е извършвано отопление с тях. Бланкетно е възразението, че протоколите за разпит в ДП най-вероятно са формално провеждани, непровеждани, а поднасяни за подпис. Това е много сериозно обвинение, граничещо с престъпление и не само, че не е неподкрепено с доказателства, но и съмнение за това не съществува за нито един от 52 и повече протокола. Съдът много подробно е анализирал и това възразение, проверил графически и подписите на някои от свидетелите, дори е установил и наговаряне на свидетели чакащи пред съдебна зала за разпит, поради което на този подхвърлен довод не следва да се обръща повече внимание. Изводът, че фирма „Амон“ не е разполагала с капацитет за извършване на кетъринг, също е подкрепен с убедителни мотиви извлечени анализиращо от показанията на разпитаните свидетели.

Въз основа на правилно изведените фактически изводи, че залите за обучение са оборудвани с климатици, но не и с печки на твърдо гориво, че доставка на дърва за отопление, на учебници и на копия от учебници не са извършени, че не е полаган лекторски труд от родителите на подс.Р., че не са организирани 4 от общо 5 семинара, а разликата от 1 е организиран не от фирмата, която е следвало да тори това, са направени правилни правни изводи за обективната и субективна съставомерност на престъплението по чл.212 ал.3 НК, напълно споделяеми от настоящата инстанция.

Използвани са инкриминираните документи с невярно съдържание, с тях е въведено в заблуждение длъжностно лице разпоредило изплащането им, че разходите по тях са направени за действително извършени дейности по проекта, и е получено чуждо имущество, без значение дали е осъществено с една или две трансакции. Да, плащането е по договор, но това плащане не може да бъде извършено без разходно-оправдателни документи, изрично

предвидени клаузите на договора. Следователно използваните и представените документи с невярно съдържание са годно средство за въвеждане в заблуждение и необходимо основание за извършване на разпореждането със средствата. В този смисъл възраженията за несъставомерност са неоснователни. Те са неоснователни и касателно цитираното постановление за прекратяване на наказателно производство. Това постановление касае съставянето на документ с невярно съдържание-фактура №110/2009г. с оглед престъпление по чл.308 НК, а не използването на този документ, поради което нарушение на принципа *non bis in idem* няма.

И пред настоящата инстанция се възразява, че делото не е било подсъдно на ТРС. Последният е стигнал до обратният правилен извод, но мотивите за това не се споделят. Подсъдността не се определя нито в хипотезите на чл.36 ал.2 или ал.3 НПК, нито от местонахождението на банката или банковият клон. Изплатената парична сума представлява носимо задължение и като такова се дължи по седалището на фирмата-гр.Тутракан, а с изплащането му, деянието е довършено и с оглед на нормата на чл.36 ал.1 НПК местно компетентен е именно ТРС. Не е изтекла и предвидената давност за наказателно преследване съобразно чл.81 ал.3 вр.чл.80 ал.1 т.3 НК.

Извършеното престъпление е едно, а именно такова по чл.212 ал.3 НК, като в престъпният резултат е следвало да се включат получените суми по трите фактури и месечните отчети, от които е следвало да се приспадне сумата за лично участие, съгласно сключеният договор. Подсъдимата, обаче е била обвинена в извършване на три престъпления по чл.212 ал.1 НК, по чл.212 ал.3 НК и по чл.209 ал.1, квалифицирани въз основа на същите документи, като сумите са разделени в отделните повдигнати обвинения така: по чл.212 ал.1 НК -суми по трите фактури с национално финансиране в размер от 2953.02лв; по чл.212 ал.3 НК -суми по трите фактури с евро средства в размер от 8859.03лв; по чл.209 ал.1 НК- изплатени суми за лекторски възнаграждения и командировъчни разходи в размер от 6500.66лв. Тези суми са по-ниски от изплатените такива, но границата е поставена с повдигнатите обвинения. Такава правна конструкция на квалификацията, обаче е изначално невъзможна, защото, както правилно е констатирал първоинстанционният съд не са налице три отделни деяния за да бъдат квалифицирани като три отделни престъпления. Не е налице използване на

късчета от фактурите за да има отделни деяния. Трите фактури и месечните отчети са използвани за въвеждане в заблудението с финалният отчет и е налице едно деяние и то естествено не може да бъде преквалифицирано в такова, тъй като би се утежнило положението с осъждане по по-тежко обвинение. За 14 години прокуратурата така и не могла да повдигне адекватно обвинение и да квалифицира деянието, като се е лутала измежду съставите на чл.254б ал1, чл.311, чл.316 НК и 209-212НК, нито е извършила правилно изменение по реда на чл.287 НПК, което ограничава съда да се произнесе по правилната правна квалификация адекватна на установената фактическа обстановка по делото, свързана и с получаване на по-високи суми от повдигнатите с измененото обвинение по реда на чл.287НПК.

По протеста:

С протестът се изразява съгласие по фактите и се формулира искане за постановяване на осъждане по чл.212 ал.1 и по чл.209 НК и за потвърждаване на осъждането по чл.212 ал.3 НК. Правни доводи противостоящи на приетите от първоинстанционният съд правни изводи протеста не съдържа.

С Решение №89/21.12.2022г. на ОС-Силистра по ВНОХД №239/2022г. е била отменена предходната първоинстанционна присъда, с която подс.Р. е била призната за невинна за престъпление по чл.212 ал.3НК касателно използването на фактури №524 и №324 и получена сума с национално и еврофинансиране от 9803лева; виновна по чл.212 ал.3 НК за използването на фактура №110 и получаване на сума за национално и еврофинансиране от 2009.03лв; невинна по чл.209 ал.1 НК за използваните месечни отчети и получена сума в размер на 6500.66лв; виновна по чл.316 вр. чл.309 ал.1 за използваните фактури №529 и №324 и месечните отчети, като НП по това обвинение е прекратено по давност. С така постановената присъда е направено недопустимо прегрупиране на документите и сумите по тях, като е дадена и неправилна квалификация свързана и с липсата на оправдаване по предявени обвинения. Присъдата е отменена по жалба на подсъдимата, поради допуснати процесуални нарушения-непроизнасяне по предявено обвинение по чл.212 ал.1 НК и произнасяне по чл.212 ал.3 НК по непредявено обвинение. При отменената по този начин присъда, както за първоинстанционният съд по НОХД №1/2023г., така и в настоящото въззивно производство, важи забраната *reformatio in pejus*. Тази забрана е процесуална

гаранция за правото на защита и осигурява свобода на подсъдимия да обжалва без страх, че ще влоши положението си. Нейното действие може да бъде дерогирано от наличието на съответен протест с изрично искане за утежняване на положението. Такъв протест е бил подаден по ВНОХД № 239/2022г., но същият настоящата инстанция преценява като недопустим. Формулираното искане е за осъждане за престъпленията, по които подсъдимата е призната за невинна, без да е съпоставено с повдигнатите обвинения, и потвърждаване на присъдата за престъпленията, по които е призната за виновна. Такова искане е било правно невъзможно да бъде уважено, тъй като би се получило осъждане по

-по фактури № 529/09 и №324/09, и суми 1553.85лв, 4661.54лв за първата, и 896.91лв, 2690.72лв за втората фактура, с квалификация от съда по НОХД №168/20г. по чл.212 ал.3 НК

-осъждане по чл.212 ал.3НК по фактура №110/09 със суми 502.26лв и 1506.77лв

-осъждане по чл.209 ал.1 НК за месечните отчети и сума 6500,66лв;

-осъждане по чл.316 вр. чл.309 НК за фактури с номера 529, 324 и месечни отчети,

защото освен че се получават осъждания по непредявени обвинения, регрупиране на суми и документи, заради които присъдата веднъж е била отменена, но се получават недопустими осъждания и по дублиращи се документи с невярно съдържание и/или суми по тях, а именно по фактури №529 и №324- едновременно осъждане за документна измама и за документно престъпление, за месечните отчети- едновременно осъждане по чл.209 ал.1 НК и по чл.316 вр.чл.309 НК. Това е недопустимо. Отделно от това, както бе констатирано по-горе деянието е едно и не може да бъде квалифицирано по три отделни престъпни състава, за да е имало възможност да бъде уважен протеста. Ето защо, така подаденият протест по ВНОХД № 239/2022г. е бил процесуално недопустим, с недопустими искания, и като такъв той не е бил в състояние да игнорира забраната *reformatio in reus* поставена с постановената присъда по НОХД №168/2020г. При действието на тази забрана, първоинстанционният състав по НОХД №1/23г. не е имал правна възможност да постанови осъждане по обвиненията по чл.212 ал.1 НК за сумата от 2953.02лв и по чл.209 ал.1 НК за сумата от 6500.66лв,

независимо от съставомерността или несъставомерността по фактите, защото би утежнил положението на подсъдимата.

При тези съображения, първоинстанционният съд с проверяваната в настоящото производство присъда, в частта за осъждането по чл.212 ал.3 НК, не е имал право да се произнесе и изцяло по това повдигнато обвинение. След като с протеста по ВНОХД№ 239/2022г. е искано потвърждаване на осъдителните части на присъдата, а те са по чл.212 ал.3 НК, касателно фактура №110/09г. /вкл. и за сумата от 502.26лв неключена в това обвинение/ вместо искане за отмяната в тази част, и по чл.316 НК- касателно фактури №529/09г. и №324/09г./вместо искане за отмяна на тази част от присъдата/, то няма как стойностите по последните две фактури, а и самите те, да се включат в обвинението по чл.212 ал.3 НК. С процесуалния осъдителен резултат по НОХД №168/20г. прокурорът се е съгласил и забраната действа в пълна степен. Като е сторил обратното съдът е утежнил положението на подсъдимата. Ето защо, присъдата в осъдителната си част следва да бъде изменена, като от стойността 8859.03лв следва да се извади сумата от 4661.54лв по фактура №529/09г. и сумата 2690.72лв по фактура №324/09г. и в тази част на обвинението подсъдимата следва да бъде оправдана. Естествено в състава на това обвинение не може да бъде прибавена и сумата от 502.26лв, тъй като тя е част от състав на повдигнато по-леко обвинение.

Процесуалната безпомощност при квалифициране на деянието и процесуалните нарушения при постановената присъда НОХД №168/2020г. са единствената причина за този процесуален резултат по делото.

По наказанието:

Установените от първоинстанционният съд отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства напълно се споделят от настоящата инстанция, но не може да бъде споделено становището, че неразумният срок през който е протекло производството не е изключително смекчаващо вината обстоятелство. Делото е с фактическа, но не и с правна сложност, и неприключването му близо 14 години по вина на разследващите, на прокурора, както и на съда, при безупречно процесуално поведение на подсъдимата, формира извод за прекомерна продължителност, надхвърляща всякакви изисквания за разумност. Не може да се пренебрегне и изтичането

на абсолютната давност за наказателно преследване по постановеното осъждане след около една година.

Трайна и последователна е практиката на Европейския съд по правата на човека, възприета и от ВКС в редица решения, че фактическата продължителност на наказателното, съпоставена с обема и тежестта на конкретното дело, както и с поведението на органите на разследването и на съдебната власт, и на самия подсъдим, следва да се разглежда като съществен фактор, повлияващ необходимостта от смекчаване на наказанието, при това не само в контекста на намаляване размера на лишаването от свобода, но и относно другите по-леки наказания, предвидени в съответната приложима норма от вътрешното право. Прилагането на този подход служи като своеобразен компенсаторен механизъм за поправяне на признато нарушение по чл. 6 (1) от ЕКПЧ в аспекта за разумната продължителност на наказателното производство и осигурява надлежно изпълнение на задълженията на държавата по чл. 13 от ЕКПЧ.

Ето защо, за постигане на адекватна и съизмерима компенсация за реализираното нарушение по чл. 6 (1) от ЕКПЧ, на основание чл.55 ал.1 т.1 НК наложеното наказание лишаване от свобода следва да бъде намалено от три години на пет месеца, а на основание чл.55 ал.3 НК не следва да се налагат по-леките наказания, предвидени наред с наказанието лишаване от свобода, а наложените такива- конфискация на част от имуществото и лишаване от права по чл.37 ал.1 т.6 и 7 НК следва да бъдат отменени. Предупредителната, превантивната и възпиращата функция на наказанията изцяло е загубила своя ефект до степен, че за изтеклият срок на производството подсъдимата вече би могла да бъде реабилитирана.

Съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила като не е дал възможност на гражданският ищец да участва в производството, като предвид забраната по чл.335 ал.3 НПК, нарушението следва да бъде отстранено от настоящата инстанция, доколкото това е възможно.

В разпоредителното заседание по НОХД №1/2023г. съдът не допуснал за съвместно разглеждане нов предявен иск от МТСП срещу подс.Р., като разпоредил той да се отдели в отделно гражданско дело и да се разпредели ръчно на същия съдия-докладчик. От изисканата допълнителна информация от ТРС е видно, че по този иск е било образувано гр.д.№127/2023г., като

същото е спряно до приключване на НОХД №1/2023г. Съдът не е съобразил, че по делото вече е имало предявен иск от МТСП за сумата от 20 160.42 лв за същите престъпления, по НОХД №168/2020г., и след отмяна на присъдата по това дело, производството и по гражданският иск продължава, а нов иск не може да бъде предявен, защото това може да се извърши само в първото по делото заседание, при първото разглеждане на делото. С отделяне на иска в отделно производство на практика съдът е допуснал предявяване на два идентични иска, между едни и същи лица, на едно и също основание, и в нарушение на чл.299 ал.2 ГПК, а едновременно с това е ограничил правото на гражданския ищец да участва в настоящият процес.

Подс.Р. е направила възражение за изтекла погасителна давност при предходно разглеждане на делото, на което възражение отговор не е получила.

Искът по НОХД №168/2020г. е предявен на 01.12.2020г. Въпреки, че не е бил приет за съвместно разглеждане, иск от МТСП е бил предявен и по време на процеса по НОХД №183/2014г., на дата 04.08.2014г., и от този момент, съгласно чл.116 б.“б“ ЗЗД давността се прекъсва, като съобразно чл.117 ал.1 ЗЗД е започнала да тече нова давност. Новият петгодишен давностен срок е изтекъл на 05.08.2019г., поради което направеното възражение се явява основателно, и предявеният иск на 01.12.2020г. в настоящото производство следва да бъде отхвърлен поради погасяване на вземането по давност.

Водим от горното и на основание чл. 337 ал. 1 т.1 и т. 2 във вр.чл.334 т.3 НПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Присъда №6/09.06.2023г. постановена от РС-Тутракан по НОХД №1/2023г., **В НАКАЗАТЕЛНО-ОСЪДИТЕЛНАТА ЧАСТ, КАТО:**

- признава подсъдимата за НЕВИННА И Я ОПРАВДАВА в това да е извършила престъплението по чл.212 ал.3 вр. ал.1 НК чрез използване **фактури №529/2009г. и №324/2009г.**, както и в получаването на сума в размер на 7 352.26лв, **като постановява, че неправомерно получената сума**

е в размер на 1506.77лв;

- **НАМАЛЯВА** размера на наложеното условно наказание лишаване от свобода от три години на **ПЕТ МЕСЕЦА**;

-на основание **чл.55 ал.3 НК ОТМЕНЯ НАКАЗАНИЯТА КОНФИСКАЦИЯ** на 1/27ид.ч. от самостоятелен обект с идентификатор № 73496.501.1911.3.8, намиращ се в сграда с ид. № 73496.501.1911.3, по кадастралната карта на гр. Тутракан, представляващ апартамент, с площ 62 кв. м., с административен адрес: гр. Тутракан, ул. „Беласица” № 7, бл. „Венера“, вх. „А“, ет. 3, ап. 8, при съседни имоти с идентификатори № 73496.501.1911.3.11, № 73496.501.1911.3.5, № 73496.501.1911.3.7, № 73496.501.1911.3.9. ; **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА ЗАЕМА ДЪРЖАВНИ И ОБЩЕСТВЕНИ ДЛЪЖНОСТИ**, чиито трудови функции включват разпореждане със средства от държавния или общинския бюджет или средства на Европейския съюз за срок от три години, **И ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАЖНЯВА ПРОФЕСИЯ ИЛИ ДЕЙНОСТ**, свързани с усвояване на средства от държавния или общинския бюджет или средства на Европейския съюз за срок от три години.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от МТСП граждански иск срещу подсъдимата поради изтекла погасителна давност.

Потвърждава присъдата в останалите части.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____